

A társadalmi bizottságoké a szó

Alig egy hónapja döntött a megyei jogú városi tanács végrehajtó bizottsága a lakások elosztásának új rendjéről, a lakásügyi társadalmi bizottságok megszervezéséről, a kerületekben máris az új rend szerint intézik a lakásügyeket. Eszerint az üzemek, intézmények és társadalmi szervezetek képviselőinek társadalmi testülete a tanácsok szakigazgatási csoportjaival együttműködve folyamatosan megvizsgál minden lakásigényt. Tagjai a helyszínen tanulmányozzák az igénylők lakásviszonyait és szociális helyzetét, majd ezek ismeretében kollektív bölcsességgel döntenek a kielégítés sorrendjéről és minőségéről.

A határozatot osztatlan ismeréssel fogadta a község, mert világossá, áttekinthetővé teszi a lakások elosztásának módját, kizárja mindenféle visszaélést és jogtalan előnyserzés lehetőségét, s garantálja, hogy a segítség valóban oda jusson, ahol leginkább indokolt. Megelégedéssel fogadták ugyanakkor a lakásügyi előadók és állandó bizottságok is, mert munkájuk társadalmi ellenőrzése eleve kihívta a korábban gyakori gyanúsítgatásokat és rágalmazásokat, a bizalmatlanság méregfogát.

Az olyan határozatokat, amelyekkel mindenki egyetért, gyorsan és könnyen végre lehet hajtani. Így már az esztendő első napjaiban megszervezték a kerületekben a lakásügyi társadalmi bizottságokat. Elsőként a II., majd az I., s a napokban a III. kerületben is.

Valamennyi üzem, intézmény és társadalmi szervezet képviselői jelen vannak a bizottságokban. Csúpa olyan emberek, akik érdekeltek a lakáselosztásban. Húsz-harminc tagú egy-egy bizottság, mely elnököt és titkárt választott sorából, az ügyvitel a munka szervezésére, irányítására, a program kidolgozására. E bizottságok azonban nem gyülekező testületek. Tagjaik mindjárt a megalakulás után munkához láttak. Sorba vették és osztályozták az igényléseket, megkezdtek a legsürgősebb esetek kivizsgálását, s több ügyben már döntöttek is.

A munka gyakorlatára jellemző, hogy a bizottsági tagok rendszerint párosával, vagy többen — de sohasem egyedül! — nézik meg az igénylő lakáskörülményeit, megbízható adatokat szereznek jövedelméről és referálnak a havonként tanácskozó bizottságnak, amely mindent egybevetve sorolja be az igénylőt. A besorolás többféle lehet, minthogy vannak, akiknek állami erőből épült lakást kell adni, s olyanok is, akiknek anyagi helyzete indokoltá teszi, hogy szövetkezeti lakásépítési, vagy emeletráépítési akcióban részesüljenek. Először azoknak az igényét elégítik ki, akik életveszélyes lakásokban élnek, azután következnek az egészségtelen és túlszűfolt lakások bérleti, majd az egyéb okok miatt sürgősen igényjogosultak.

A kérelmezőnek határozott választ adnak a bizottságok arról, hogy mikor, s mire számíthat. Az egyenes beszéd gyakorlati munkájuk egyik legfőbb elve. A hatalmas feladatot, azonban nem végeztetik el máról holnapra, idő kell hozzá. A III. kerületben például a régiék mellett 1100 idei, új igénylés fekszik a bizottság előtt, s talán mondani sem kell, hogy nem ez a kerület van a legnehezebb helyzetben. Lesznek kérelmek, amelyeket egyelőre visszautasítanak, másokat a kielégítési sorrend végére helyeznek, mert az az igazságos és természetes, hogy a rászor-

A lakáelosztás új rendje

Már dolgoznak a bizottságok

Fontossági sorrend — egyenes beszéd

Az első döntések

Bizottsági tagok a fogadóórán

alapság alapján mérlegeljenek. Ebben a szellemben már meg is születtek az első bizottsági döntések. Az I. kerületben 28, a II. kerületben 11 igénylőt soroltak be, a III. kerületben pedig február elején dönt első ízben a bizottság. A listákat ki is függesztették a tanácsházban. Kiknek a nevét olvashatjuk például a II. kerületben. Ott van a jegyzékben Czutor Imréné, Mayer József, Farkas Istvánné, Szilágyi Dezső, Balogh István, Mezei Mihály, Konkoly Dezső, Stumpf Lórántné, özv. Kovács Imréné, Erdei Kálmánné, Csikos Sándorné.

Számos említett előnye mellett még egyet említsünk meg a lakáelosztás új módjáról. Az igénylők eddig sokszorosított választ kaptak kérelmükre, s ezzel nagyjából le is zárult az ügy, minthogy a hivatali apparátus képtelen volt annyi igénylést megvizsgálni. Ezután ezzel az adminisztrációs aktussal nem zárul le a lakásügy — ellenkezőleg: ezzel kezdődik. A jogos kérelem mindaddig napirenden marad — s nem vesz el az aktatemetőben —, amíg ki nem elégítik.

A bizottsági tagok felváltva részt vesznek a lakásügyi előadó fogadóóráin is. Az I. kerületben éppen Nagy Béla, a KISZÖV dolgozója volt ott legutóbb. Mi az ő véleménye a bizottság szerepéről, tevékenységéről?

— A fogadóórákon már ismerkedünk a lakásproblémákkal, s így a gyakorlati kivizsgálás könnyebb. Ez a többszörös informáltság jobb döntésekhez segíti a bizottságot. Szívesen vállaltam ezt a társadalmi megbízást magam is, mert közérdekű munka, s hozzájárulunk ahhoz, hogy igazságos, körül-

tekintő döntések szülessenek.

— Jók ezek a bizottságok, de attól még nem lesz több lakás — mondják egyesek. Több lakás valóban nem lesz, de azzal, ami van, a legigazságosabban tudunk most már gazdálkodni. A bizottságok tagjai egyenként nem illetékesek, csak a kollektív testület dönthet, s ez kizár mindenféle részrehajlást. A bizottságok feje főként viszont senki nem nyúlhat át, ezért az ördögnek tesz utat, aki ezentúl vezetői kilincsel.

A megalakult bizottságok tagjait a kerületi tanácsok igazolvánnyal látják el. Csak azok illetékesek lakásügyek kivizsgálásában, akik ilyen igazolvánnyal rendelkeznek. Sz. S. I.

A vetőmagtermesztés szakosítása a szocialista országok között

Varsóban január 24-től 28-ig tanácskozott a KGST vetőmagtermesztési munkacsoportja. A tanácskozáson hét ország — köztük hazánk képviselői — vettek részt. A munkacsoport összeállította az egyes növényfajták vetőmag-termesztésének 1970-ig szóló tervét, valamint az 1980-ig terjedő tájékoztató programját.

Az elgondolások szerint Magyarország és Bulgária lucernavetőmag-termesztésre szakosítja magát és ennek megfelelően nemcsak saját szükségletére, hanem más országok számára — így például Lengyelország és a Német Demokratikus Köztársaság részére — is termel ilyen vetőmagot.

A tervek szerint az érdekelt államok hosszú lejáratú egyezményt kötnek a vetőmagok szállítására. (MTI)

A város segítsége a falunak

Villany 109 tsz-nek — 275 kilométer vezeték

Jó eredménnyel zárta az évet a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat. Tavaly a tervezettnél több lakóhelyiséget, termelőszövetkezeti gazdaságot kapcsolott be a villamos ellátásba, Csongrád megyében befejezte a községek villamosítását, s ezzel

megyénkben teljesítette a második ötéves terv célkitűzéseit, amely szerint 1965-ig minden községet bevonnak a villamosáram-ellátásba. A falu, lényegében a mezőgazdaság villamosítása programjának végrehajtása azonban nem ért véget Csongrád megyében sem. A villamos áram eljutott ugyan minden községbe, de a falvaktól távol eső lakótelepek, szövetkezeti gazdaságok villamosítására csak ezután kerül sor.

Tavaly a DÁV dolgozói összesen 71 tsz-be juttatták el az elektromos áramot:

több mint 140 kilométer vezeték építettek és 76 transzformátorállomást létesítettek.

Idén Dél-Magyarországon 109-cel emelkedik majd a villamosított szövetkezeti központok, gazdaságok száma. E terv megvalósítására építenek 190 kilométer vezetékét és 127 transzformátorállomást. Tavaly 14 millió forint volt a termelőszövetkezeti villamosítás értéke, idén pedig eléri a 24 millió forintot. A termelőszövetkezetek, állami gazdaságok és lakótelepek

villamosítására 1963-ban összesen több mint 36 millió forintot fordítanak. Ebben szerepel 154 transz-

formátorállomás és több mint 275 kilométer vezeték építése.

Az áramszolgáltató vállalat feladata csak a távvezeték építése és az oszlop-transzformátorállomás létesítése. A belső szerelést a MEGYEVILL végzi. A Csongrád Megyei Villanszerelő Vállalat tervében 29 termelőszövetkezet villamos berendezésének építése szerepel 2,9 millió forint értékben. A már villamosított tsz-ek elektromos hálózatának bővítésére pedig 560 ezer forint értékű munkát végez 1963-ban a vállalat.

Már az év első három hónapjában befejezik a balástyai Móra Ferenc és a Szirtusvirág, a ruzsai Szivárvány és a sóvényházi Árpád Tsz villamosítását.

Hogyan kaphatnak a tsz-ek rövid lejáratú hitelt?

Időszerű kérdésekre válaszol a Népszabadság rövidesen megjelenő tsz-tanácsadója

Közérdekű, rendkívül érdekes, 80 oldalas ízléses kiadvány jelenik meg a Népszabadság Tsz Tanácsadója címmel, évente várhatólag hat alkalommal, amely a termelőszövetkezeti dolgozók aktuális kérdéseire ad

Mezőgazdasági könyvhónap

Irta: dr. Hadnagy László művelődésügyi miniszterhelyettes

Pártunk VIII. kongresszusa, annak határozatai népünk egész életére, munkájára, jövőjére meghatározó jellegűek. A kongresszus megállapította, hogy a szocialista forradalom hazánkban nagyszerű győzelmet aratott, befejeztük a szocializmus alapjainak lerakását és megkezdődött a szocialista társadalom teljes felépítésének szakasza. Az elmúlt időben lényegében befejeztük a termelési viszonyok átalakításának nagy munkáját. Egész gazdasági életünkben — így a mezőgazdaságban is — a szocialista termelési viszonyok uralkodnak. Az idei mezőgazdasági könyvhónapot éppen ezért lényegesen kedvezőbb körülmények között rendezhetjük meg, mint az elmúlt években. A szocialista termelési viszonyok megteremtése mellett jelentősen előreléptünk a másik két feladat végrehajtásában is, nevezetesen a gazdasági építő- és a kulturális nevelőmunkában.

Mit jelent e két feladat összefüggése a mezőgazdaságban?

Az üzemszervezési munkában, a termelés és a termelőkenység növelésében, a mezőgazdasági műszaki fejlesztésben, a legkorszerűbb agrotechnika bevezetésében egyre nagyobb mértékben kell kihasználnunk, terjesztenünk a tudomány eredményeit. A tudományt a szó legszorosabb értelmében itt is termelő erővé kell formálnunk. Ehhez a mezőgazdasági szakirodalom jelentős tényező.

Igen szoros összefüggés van a termelés növekedése és a dolgozók általános, kulturális, ideológiai színvonalának között. Nem kétséges, hogy a művelt emberek, a szélesebb látókörű, szocialista meggyőződésűkben szilárd munkások és parasztok nagyobb termelési feladatokat tudnak megoldani és lényegesen jobban. Itt is jó segítő társ a könyv. A gazdasági építőmunka és a kulturális ideológiai nevelő

munka összefüggéseit azért is hangsúlyoznunk kell, mert a kulturális nevelő munka területén jelentkező, a termelést elősegítő feladataink alapvető jellege csak az utóbbi években kezd tudatosulni.

Figyelembe kell vennünk azt is, hogy gazdasági életünkben egyre inkább előtérbe kerülnek azok a feladatok, amelyek már nem egyszerűen a múlt maradványainak leküzdését jelentik, hanem egyes gazdasági ágakban a világszínvonal közeli időben való elérését.

A mezőgazdasági termelésben világméretűek nagy átalakulás megy végbe. Az átalakulás iránya a nagyüzemi munkaszervezés, a specializálódás, a gépesítés, a kemizálás, és maholnap talán már az automatizálás. E feladatok megvalósításában, a szakemberképzésben, a szakműveltség emelésében nagy szerepet játszik a szakkönyv. Mezőgazdasági könyvkiadásunk az utóbbi években a színvonal és a választék szempontjából nagy eredményeket ért el. A mezőgazdasági termelésnek ma már talán egyetlen olyan ága sincs, amely nélkülözhetné a szakirodalmat. Ha nem is mondhatjuk, hogy könyvkiadásunk minden igényt ki tud elégíteni, azt már bátran megállapíthatjuk, hogy napról napra erősödve, általánosságban már el is érte a nemzetközi színvonalat.

Az elmúlt évben megrendezett mezőgazdasági könyvhónap óta a jól megírt szakkönyvek iránt jelentősen megnövekedett a mezőgazdasági dolgozók érdeklődése. Ezt bizonyítja többek között a harmadik kiadásban megjelent Állattenyésztési enciklopédia, Erdei Ferenc szerkesztésében már két kiadásban az olvasóhoz került. A termelőszövetkezeti üzemszervezés gyakorlati kézikönyve, a népszerű stílusban megírt úgynevezett »Vidám, rajzos« állattenyésztési sorozat. Hasonló példákat sorolhatnánk fel a növénytermesztés, a kertészet, földműveléstan köréből is.

A szaktudás széles körű elterjesztése azonban nemcsak a jó mezőgazdasági szakkönyvön múlik. Ezeket a könyveket el is kell juttatni az olvasóhoz. Ebből a nehéz feladatból részt vállalnak a könyvterjesztő vállalatok és az országos könyvtárhálózat.

A mezőgazdasági kultúra nem nélkülözheti az új típusú közművelődési könyvtár kialakulását, amelynek feladata a korszerű, általános műveltség fejlesztése mellett a szakmai ismeretek növelése is.

A könyvterjesztő vállalatoknak és a közművelődési könyvtáraknak közös erőfeszítéssel, összehangolt munkával még nagyobb feladatokat kell megoldaniuk. Lényegesen szélesebb körbe kell eljuttatni a mezőgazdasági könyveket falun, újabb és újabb híveket kell megnyerni az olvasásnak, a könyv megbecsülésének, a mezőgazdasági szakkönyveknek.

Az idei mezőgazdasági könyvhónap jó alkalom lesz arra, hogy könyvkiadásunk mérleget készítsen eddigi tevékenységéről, a bírálatok és észrevételek summázásával tovább javítson munkáján. A terjesztő vállalatok és könyvtárak pedig az eddigi jól bevált terjesztési- és propaganda módszereket fejlesztik tovább, ugyanakkor új eljárásokat vezessenek be a mezőgazdasági könyvek hatékonyabb terjesztése érdekében. Jusson minél több jó könyv mezőgazdasági dolgozóink, termelőszövetkezeti parasztságunk kezébe, szolgáljuk ezzel is a mezőgazdaság fejlődését, a több, gazdaságosabb termelést, szövetkezeti parasztságunk jobb életét.

A készáru vagonba rakását eddig sokszor nehezítette az esős időjárás a Szegedi Konzervgyárban. Az udvaron levő iparvágányt tavaly ősszel meghosszabbították és mellé építették a képen látható vasvázás rakodóteret. Most már a tető alá előre odakészíthetik a konzervvel teli ládákat, a munkások innen rakhatják be a csarnokszertű rakodótér mellé álló vagonokba.